

HOOFDZAKEN

Jan Jaap Kolpa

Hoofdzaken

ISBN: 9789463428934

Uitgeverij: Yanga.be

Foto omslag: © Beauty Academy, Pewaukee

Foto auteur: © Daniel Kolpa

© 2017 Jan Jaap Kolpa

Some people care too much. I think it's called love

-Winnie the Pooh-

INHOUD

Mijn barbier	9
De onzichtbare brug	11
Netto lokaal geluk	21
Het is weer zover	26
Een klotezaak	38
Oprechte naïviteit	47
De binnenzee	51
Het praathuis	56
Het vertrek	68
Hoofdzaken	70
Vorbij	73
Alles is liefde	79
Vroeger loopt mee	83
Zandkasteel in Merzouga	88
Lijstjes	94
Gevoelsratio	98
Stadsstijl	102
Kloppend hart	105

Mijn barbier

In de schemering van mijn herinnering voelde deze plek als mijn Istanbul, waaraan ik ooit een deel van mijn hart gaf. Dat was het niet echt natuurlijk, maar het raakte mij. Het raakte aan iets uit mijn verleden. Een kloppend hart, dat pompte en leefde. Weg van de hitte en de drukte in de straat lag de buitenwereld mijlenver verwijderd.

Tussen spiegels en flessen citroen-cologne hingen zijn geliefden en bekenden. Het was koel en rustig te midden van gekleurde doeken en tafelkleden. Waar zijn draad en schaar klaar lagen, braken de golven en landden onrustige gebaren. Hier maakte Bassim het verschil.

Vijfentwintig jaar geleden heeft hij Algerije achter zich gelaten. Dat gegeven was voor mij niet zo relevant. Voor hem wel, het is zijn afkomst. Voor mij was het een deel van zijn leven, dat toevallig dat van mij heeft gekruist. Een kapper, in het geval van Bassim, die alleen mannen toeliet in zijn zaak, maar meer deed dan alleen knippen. In dit kleine universum aan de andere zijde van mijn stad knipte hij met regelmaat mijn knellende gedachten met relativisme en zorg. Bassim is bij toeval mijn barbier geworden. Drie jaar geleden liep ik, op een warme vrijdagmiddag halverwege juni, door geuren van versgebakken brood en langs uitgestalde manden met kleuren en kruiden. De deur van Bassim's kapsalon stond wijd open. De geur van espresso, vermengd met zoete geuren en de klanken van Arabische muziek waren een uitnodiging. Het trok mij mee, naar een plek waarvan ik mij op dat moment ook nog nauwelijks bewust was. Op die ene dag stapte ik de wereld van Bassim binnen en hij die van mij.

Voorbij de momenten wilde ik vasthouden om de onbevungen vrijheid, ontsnapt uit mijn afgebakende patronen, te koesteren.

Zolang de voorraad strekte zaten op het plein mannen op leeftijd op een bankje hun tijd te laten gaan. Ze hadden alle tijd en toch ook weer niet. Aan de zonnige overkant verborgen de knoppen van de rozen de entree naar morgen.

Ik sloot mijn ogen, terwijl de op haar eind lopende lentezon haar best deed met omarmende warmte naadloos in de zomer over te gaan. Hier ademde ik je, in het gelijkmatige ritme van mijn hart, in mijn taal, in mijn zijn, zonder ruis op de lijn.

De onzichtbare brug

Bassim hing over zijn toonbank en staaarde afwezig in de richting van het raam. Hij hoorde mij niet binnenkomen. Hij keek op nadat ik de deur achter mij dicht deed.

'Hee, man,' zei hij. 'Hoe is het met u?'

'Goed je weer te zien, Bassim.'

Hij liep naar mij toe om mij een hand te geven. Zijn andere hand voegde hij er als een warm welkom aan toe. Het voelde als een vriendenbegroeting. Dat hij misschien iedereen zo begroette deed er niet toe. Het ging om het gevoel dat het mij gaf en ik iets van wat ik voelde terug kon geven.

Het viel mij inmiddels al niet meer op, dat er geen twee zinnen voorbij gingen of hij zei wel zo slecht, man....echt waar, man....echt mooi, man.

'Wilt u wat drinken?' Ik dronk al een tijd geen koffie meer, maar op dat moment had ik zin in een bak espresso. Vandaag heb ik sowieso zin, dacht ik.

'Geef mij maar een sterke espresso, Bassim.' Hij liep naar zijn espressoapparaat, plaatste een kopje op het rooster en drukte op de knop. In het breekbare licht van deze ochtend geurde de koffie om één of andere reden sterker dan anders.

'Oh, wat ruikt dat lekker. Ik krijg er trek van, maar ik mag niet. Ramadan, man.' Hij hield het kopje voor een moment onder zijn neus. Het was vastenmaand en Bassim is moslim. Moslim op zijn eigen manier.

'Gisteren las ik een advertentietekst van *KoffieTcacao*, dat de geur van koffie geluk, seks en koopzucht stimuleert. Kun je je er iets bij voorstellen?'